

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΥΠΟ

Δ. Φ. Π.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

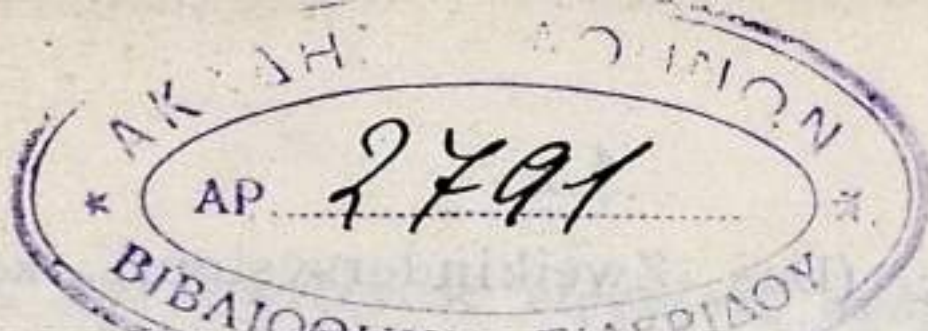
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2832

WEL

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ
ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

*Ἡ νέα τριπλῇ Συμμαχία, τῶν Γερμανοαυστριακῶν, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἡ διὰ τοῦ σημερινοῦ πνευρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπιδιώκουσα τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν, δύο κυρίως ἔθνη καὶ Κράτη ὀφείλει, κατὰ τὸν Κέλερ, νὰ ἔχη πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὡς τὰ μάλιστα ἐχθρικά πρὸς αὐτὴν καὶ ἐπικίνδυνα, πρὸς Ἀνατολὰς μὲν τὴν *Ρωσσίαν*, πρὸς Δυσμὰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ *Γαλλία*, κατὰ τὸν Κέλερ, προώρισται πολιτικῶς νὰ ἀποθάνῃ καὶ θὰ ἀποθάνῃ, ὀφισταμένη τὰς συνεπείας τοῦ ἐν τῇ γαλλικῇ κοινωνίᾳ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπικρατήσαντος συστήματος τῆς*

δυοτεκνίας (Das Zweikindersystem) και προσέτι μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου μέλλουσα νὰ ὑποβληθῇ εἰς λίαν σοβαρὰν ἐγχείρησιν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν δυτικῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν συνόρων της καὶ εἰς πάσας τὰς ἀποικιακὰς της κτήσεις.

Δὲν θὰ βραδύνωσι δὲ νὰ περιέλθωσιν εἰς πολιτικὴν ἀφάνειαν καὶ τὰ λοιπὰ συγγενῇ λατινικὰ ἔθνη καὶ Κράτη, συμπεριλαμβανόμενης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἣτις, κατ' ἀνάγκην χάριν τῶν συμμάχων ἡμῶν, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἀκρωτηριαζομένη διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν παρὰ τὴν Μ. Ἀσίαν νήσων καὶ τῆς Μακεδονίας, θὰ διάγῃ τοῦ λοιποῦ τὴν φιλήσυχον ζωὴν ἀπομάχου φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ὡστε μόνοι ἀξιόλογοι ἀντίπαλοι τῆς νέας τριπλῆς Συμμαχίας ὑπολείπονται ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία.

Ἡ Ρωσσία, ἣτις πρὸ τοῦ πολέμου ἤδη ἀό-

κνωσ και δραστηρίως ελργάξετο πρὸς διάλυ-
 σιν τῆς *Αὐστροουγγαρίας*, κατενόησεν ὀρθῶς,
 ὅτι εἰς τὰς ἐλπίδας και τοὺς πόθους τῶν δυτι-
 κῶν *Σλαύων* πρέπει νὰ ἀπονείμῃ ἐξαιρετικὴν
 σημασίαν και νὰ ἐντείνῃ τὴν προσοχὴν της και
 τὰς προσπάθειας της, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ
 ἀφήκαμεν τὰ πράγματα νὰ βαδίσουν τὸν δρό-
 μον των.

Ἐὰν και τώρα δὲν κατορθώσωμεν νὰ συνά-
 ψωμεν διαρκῇ φιλίαν μετὰ τῶν δυτικῶν *Σλαύων*,
 τότε ἀφεύκτως αἱ προσπάθειαι μας πρὸς συν-
 τήρησιν τῆς *Αὐστροουγγαρίας* θὰ ᾔσαν μά-
 ταιαι, διότι γνωρίζομεν πάντες καλῶς, ὅτι ἄνευ
 τοῦ *Σλαυικοῦ στοιχείου* τὸ *Κράτος* τοῦτο
 δὲν εἶναι βιώσιμον.

Ἡ ἐξασφάλισίς μας ἀπὸ τὸν *Πανσλαβισμόν*
 δὲν ἔγκειται ἐν τῷ περιορισμῷ τῶν ἀξιώσεων
 του ἐπὶ γερμανικῶν και αὐστριακῶν χωρῶν, ἀλλὰ
 τοῦναντίον ἐν τῇ ἐνισχύσει τοῦ δυτικοῦ *Σλαβι-
 κοῦ στοιχείου*, τὸ ὁποῖον ἐξ ὁλοκλήρου πρέπει

νὰ ἐλκύσωμεν πρὸς τὸ μέρος μας, ἀποχωρίζον-
τες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μεγάλου ἐχθροῦ
μας, τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἔχθρα δὲ καὶ ἀντιπάθεια, ἡ ἐνυπάρχουσα
μεταξὺ Ρώσων καὶ δυτικῶν Σλαύων, εἶναι ἀ-
σφαλῆς δι' ἡμᾶς σύμμαχος καὶ ἐξόχως εὐνοϊκὴ
εὐκαιρία. Αἱ Σλαυϊκαὶ φυλαὶ τῆς Αὐστροουγγα-
ρίας μέχρι τοῦδε ἐθεώρουν ὡς ὑπέρτατον σκο-
πὸν των νὰ ἐπιτυγχάνωσιν ἐκάστοτε ἰδιαίτερά
τινα πλεονεκτήματα πρὸς ζημίαν τοῦ ὅλου Κρά-
τους, οὕτω δὲ διηυκόλυνον τὰς πρὸς Δυσμᾶς
βλέψεις τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ νῦν κατεῖδον, ὅτι
μετὰ τῆς διαλύσεως τῆς Αὐστροουγγαρίας θὰ
ἀρχίσουν δι' αὐτοὺς αἱ πονηραὶ ἡμέραι τῆς
Ρωσικῆς κυριαρχίας, παρὰ τῆς ὁποίας, ὡς
δεικνύει τὸ παράδειγμα τῆς **Πολωνίας** καὶ
τῆς **Οὐκραίνης**, οὐδὲν οὐδέποτε καλὸν δύναν-
ται νὰ ἐλπίζωσιν. Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀνωτέρω
διατυπωθείσης πολιτικῆς πιθανὸν νὰ φαίνεται
εἰς τινὰς τολμηρὰ καὶ δύσκολος· ἀλλὰ δὲν εἶναι

τοιαύτη διὰ τὸν σκεπτόμενον, ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία ἀποτελεῖται ἐκ πλείστων φυλῶν, ἐπομένως εἶναι κράτος ἐθνικοτήτων, ἀκριβῶς ὅπως ἡ Αὐστροουγγαρία, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν διαφοράν, ὅτι τὰ πράγματα ἐν Ρωσσίᾳ εἶναι πολὺ ποικιλώτερα καὶ ἀκατάστατα.

Τὰ δυτικὰ καὶ νοτιοδυτικὰ ἔθνη τοῦ Ρωστικοῦ Κράτους ἀναμένουσι τὴν εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐξεγερθοῦν κατὰ τῆς πιεζούσης αὐτὰ Ρωσικῆς διοικήσεως, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ρώσων θεωροῦνται ὡς ξένα σώματα.

Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος διὰ τὸ μέλλον μας προέρχεται ἐκ τῆς Ρωσσίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀχανεῖς ἐκτάσεις ἀδιακόπως παράγουσι καὶ τρέφουσι καταπληκτικοὺς ὄγκους ἀνθρωπίνους.

Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον καὶ μέλημα τῶν ἡμερῶν μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κινδύνου τούτου, ἥτις θὰ κατορθωθῇ, ἐὰν τοὺς δυτικοσλαύους ἀποσπάσωμεν ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ

σχηματίσωμεν ἐξ αὐτῶν ἰσχυρὸν πρόχωμα ἐναντίον της.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἄρκει, ἐκτὸς ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπαναπαυθῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν δόξαν καὶ τὴν τάξιν Δυνάμεως δευτερευούσης σημασίας καὶ ἡναγκασμένης νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας Δυνάμεις μὴ φιλικάς. Βεβαίως τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν καὶ σκέψιν πᾶς Γερμανὸς μετὰ ζωηρᾶς καὶ δικαίας ἀγανακτήσεως θὰ ἀποκρούσῃ.

Στηριζόμενοι μόνον εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Αὐστροουγγαρίας, δὲν θὰ δυνηθῶμεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τοὺς ἐξοπλισμούς μας νὰ αὐξήσωμεν, ὥστε νὰ εἴμεθα πραγματικῶς ἱκανοὶ νὰ περιφρονῶμεν οἷονδῆποτε συνασπισμὸν ἐχθρικῶν Κρατῶν, διότι Κράτος, ὅπως ἡ Γερμανία, τοιαύτης γεωγραφικῆς θέσεως, περιοριζόμενον εἰς ἀπλὴν ἄμυναν, δὲν δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ὀριστικὴν νίκην, τῆς ὁποίας τόσῃν ἀνάγκην ἔχει.

Ἐὰν μετὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνας τὰς πολεμικάς μας ἐπιτυχίας καὶ εἰς μόνην τὴν Αὐστριακὴν συμμαχίαν καὶ δὲν ἐπωφεληθῶμεν, ὥστε νὰ καταστήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδύνατον τὸν τοιοῦτον ἀποκλεισμόν τῆς **Γερμανίας**, ὃ ὁποῖος σήμερον ἐνηργήθη κατ' αὐτῆς καὶ ἐνεργεῖται, αἱ προσπάθειαι τῶν ἐχθρῶν μας ἐν ἐνδεχομένῃ νέᾳ πολεμικῇ συρράξει θὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι καὶ ἐντονώτεραι. Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν νίκην πρέπει νὰ διαλύσωμεν διὰ παντὸς πᾶσαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας τοιούτων προσπαθειῶν, ἐκβιάζοντες τὴν ἐλευθέραν διέξοδον πρὸς τὰς νοτιοανατολικὰς τῆς **Εὐρώπης** χώρας καὶ διὰ τῆς **Βουλγαρίας** ὡς γεφύρας ἐπικοινωνοῦντες πρὸς τὴν **Τουρκίαν**, ἵνα συσφίξωμεν μετ' αὐτῶν τοὺς συμμαχικούς μας δεσμοὺς καὶ διατηρήσωμεν αὐτοὺς πάντοτε ἀδιαλύτους.

Τότε μόνον θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν διὰ παντὸς νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀνάπτυξίν μας χάριν

τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδρύοντες πολιτικὸν καὶ στρατιωτικὸν μετὰ τῆς **Αὐστροουγγαρίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας** σύνδεσμον, ὅστις, ὅπως περίπου ὁ τῶν **Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς**, θὰ ἀποτελέσῃ ὅλον τι πολιτειακόν, ἐξωτερικῶς αὐθύπαρκτον καὶ ἐσωτερικῶς συμπαγές, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν **Ἀγγλίαν**, τῆς ὁποίας αἱ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμέναι κτήσεις μόνον θεωρητικῶς ἀποτελοῦσιν ἰσχυρὸν Κράτος, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι παρουσιάζουσι τόσας καὶ τοιαύτας ἀντιθέσεις, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ ἀσφαλῶς νὰ διαλυθῶσι μίαν ἡμέραν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο τῆς Γερμανίας δὲν εἶναι τι καινοφανές (πρβλ. Artur Dix, Γερμανικὸς Ἰμπεριαλισμός, σελ. 4). Ἐλαβε δὲ πραγματικὴν καὶ θετικὴν μορφήν ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς **Γερμανικῆς Κυβερνήσεως** καὶ τῇ δραστηρίᾳ συμμετοχῇ τοῦ **Γερμανικοῦ κεφαλαίου**, ἐπεχειρήθη ὁ σιδηρόδρομος

τῆς **Βαγδάτης**, ὅστις μέλλει νὰ διανοίξῃ νέας χώρας διὰ **Βιέννης**—**Κωνσταντινουπόλεως** εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντά μας.

Δυστυχῶς ὅμως ἔνεκα τῶν ζητημάτων τοῦ **Μαρόκου** καὶ τῆς **Τριπολίτιδος** κατώρθωσε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ **Τριπλῇ Συνεννόησις** παρὰ τῇ τότε **Τουρκικῇ Κυβερνήσει**, κατόπιν δὲ αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐξερράγησαν καὶ τὰ ἐν τοῖς **Βαλκανίοις** γεγονότα, εἰς τὰ ὅποια μεγάλως συνετέλεσεν ἡ **Τριπλῇ Συνεννόησις**.

Πολλὰ τότε θὰ ἠδύναντο νὰ διασωθοῦν, εἰάν ἡ **Αὐστρία** παρενθὺς ὑπεστήριζε τὰ συμφέροντά της καὶ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας διὰ τοῦ **Νοβιπαζάρ** νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν πρὸς **Θεσσαλονίκην** ὁδόν, (σελ. 60)! ἐπὶ τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ εἶχον ἀναγνωρισθῇ τὰ δικαιώματά της. Ἀλλὰ ἀτυχῶς ἡ **Αὐστρία** ἀπώλεσε τὴν τόσον δι' αὐτὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν, συναισθανομένη ἑαυτὴν οὐχὶ

ἄρκετὰ ἰσχυρὰν ἔνεκα τῶν ἐσωτερικῶν δυσκο-
λιῶν καὶ τοῦ ἀπειλοῦντος ἐξ Ἰταλίας κινδύνου.

Τὴν ὀλοφάνερον ἐκείνην ἀδυναμίαν τῆς Αὐ-
στρίας ἐπωφελήθη ἡ Ρωσσία διὰ τῶν προστα-
τευομένων της **Μαυροβουνίων καὶ Σέρβων**,
ἵνα προβῇ κατ' αὐτῆς ἐκ τῶν Βαλκανίων ἐπιθε-
τικῶς καὶ ἀπωθήσῃ αὐτήν πρὸς τὰ ὀπίσω, οὕτω
δὲ μεταξὺ Αὐστροουγγαρίας καὶ Τουρκίας παρ-
ενεδλήθησαν οἱ ὄνυχες τῆς Ρωσικῆς ἄρκτου.

Ὡσαύτως ἐν τῇ **Ἀνατολῇ** καὶ τῇ **Συρίᾳ**
ἠϋξήθη ἡ **Γαλλικὴ ἐπιρροή** καὶ ἡ **Ἀγγλικὴ**
ἐν **Μεσοποταμίᾳ**, διὰ δὲ τῆς Ἀγγλικῆς ἡ κατο-
χῆς τοῦ **Κόβεϊτ** καὶ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν
Ἀγγλίαν ὑπὸ τῆς **Ἀγγλοφίλου Κυβερνή-
σεως** τοῦ **Κιαμὴλ** τῆς ἐλευθεροπλοΐας ἐπὶ
τοῦ **Εὐφράτου** περιῆλθε πραγματικῶς ὑπὸ τὸν
Ἀγγλικὸν ἔλεγχον τὸ τέρμα τοῦ σιδηροδρόμου
τῆς **Βαγδάτης**.

Τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα ἐν **Μεσοποταμίᾳ**
ἐφαίνοντο τόσον χωλαίνοντα, ὥστε ἡ **Γαλλία**

ἔδωκε τὸν ἐξῆς χαρακτηρισμὸν περὶ τῆς Ἀγγλίας, εἰποῦσα, ὅτι ἀριστοτεχνικῶς ἐκπληροῖ τὴν πολιτικὴν τῆς ἐργασίαν, ἀποτρέπουσα τὴν προσοχὴν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μ. Ἀσίας διὰ διαπραγματεύσεων περὶ τῆς Κεντρῆς Ἀφρικῆς (πρὸλ. v. Winterstetten, Βερολῖνον—Βαγδάτη).

Ὁ ἐκ τῶν λέξεων ἐκείνων ἐξακουόμενος σαρκασμὸς ἦτο τὰ μάλιστα δεδικαιολογημένος. Σήμερον ὅμως παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐν πρώτοις τὸ σημαντικώτατον ἐκεῖνο σχέδιον τῆς συγκοινωνίας **Βερολίνου—Κωνσταντινουπόλεως.**

Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη εὐρίσκονται εἰς πόλεμον ἐναντίον μας, δὲν ὑφίσταται πλέον εὐτυχῶς ἡ ἀνάγκη ἐπιφυλάξεων. Ἡ ἰδρυσις τοῦ Βαλκανικοῦ συνδέσμου τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ρωσσίας, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου, πλὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐκρύπτετο καὶ ἡ Ἰταλία, προσέτι δὲ ὁ κίνδυνος, ὁ μέχρι τῶν θυρῶν

τῆς πρωτεύουσας τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους προχωρήσας, ἐπέφερον εἰς τὴν Τουρκίαν ριζικὴν μεταβολὴν ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν ὁποῖαν ὑπεδοθήθησαν δραστηρίως Τοῦρκοί τινες πατριῶται, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν *Ἐμβὲρ πασᾶν*.

Ἡ σημασία τοῦ δευτέρου *Βαλκανικοῦ* πολέμου ἔγκειται πρὸ παντὸς ἐν τούτῳ, ὅτι ἐκ τῶν *Βαλκανικῶν Κρατῶν* ἡ *Βουλγαρία* κατ' οὐδένα τρόπον θέλει πλέον νὰ εἶναι τυφλὸν ὄργανον τῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ πολιτεύεται ὡς ὅλως ἀνεξάρτητον καὶ λίαν προοδευτικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον σταθερῶς καὶ ἀμετατρέπτως βαδίζει τὸν ἴδιον *ἐθνικὸν τοῦ δρόμον*.

Ἄλλ' ὁ δρόμος οὗτος φέρει εἰς στενοτέραν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν *Τουρκίαν* καὶ *Αὐстро-ουγγαρίαν*, καθόσον ἡ *Βουλγαρία* εἶναι ὁ φυσικὸς μεσάζων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἐὰν ἡ *Βουλγαρία* ἔστεργεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Ρωσσίας ἔνωσιν καὶ συνέβαινεν ἥττά τις τῆς Γερ-

μχνοαυστρίας, ἀσφαλῶς τότε θὰ κατεβροχθίζετο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἣτις ἐπιδιώκει νὰ ἐτοιμάσῃ δι' αὐτῆς τὸν δρόμον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, οὐδὲν ἄλλο διαβλέπουσα εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ λοιποὺς Νοτιοσλαύους εἰμὴ ὄργανά της ἐφήμερα.

Τὸ Βαλκανικὸν πρόβλημα δὲν θὰ λυθῇ ὀριστικῶς, παρὰ μόνον ὅταν προσαρμοσθῇ εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ *Κεντρικοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτικοῦ Συνδέσμου*. Αὕτη ἡ οἴκοθεν νοουμένη μόνη κατορθωτὴ λύσις τοῦ Βαλκανικοῦ προβλήματος ἐδυσκολεύθη ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ Ἰταλίας, αἵτινες ἀμφότεραι ἀντέπραπτον εἰς τὴν ἐν τοῖς Βαλκανίοις Αὐστριακὴν ἐπιρροὴν καὶ ἐνέργειαν. Ἀλλὰ καὶ αἱ πολιτικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, αἱ ὁποῖαι τῇ μεσολαβήσει ἡμῶν ἐξέλιπον, ἦσαν σπουδαῖον ἐμπόδιον εἰς τὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ προβλήματος.

Ἐφ' ὅσον διετηρεῖτο ἡ παλαιὰ Τριπλῇ Συμμαχία καὶ ὑφίστατο ἡ μεγάλη ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας, ἡ πολι-

τική μας εἰς τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα ἦτο λίαν ἀνεπαρκὴς καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ καταπλησώμεθα, οὐδὲ νὰ λυπώμεθα, ἐὰν ἡ Ἰταλία μᾶς ἐγκατέλιπεν, διότι ἡ συμμαχική ἐκείνη πολιτική, διαρκῶς κατὰ ἐσωτερικῶν ἀντιθέσεων ἀγωνιζομένη, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχῃ πρακτικὴν σπουδαιότητα καὶ μεγάλην τινὰ ἐπιτυχίαν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἡμῶν καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐν τοῖς Βαλκανίοις εἰς τὸ μέλλον εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, μετὰ τὴν ἐκμηδένισιν καὶ ἐξαφάνισιν τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Σερβίας, νὰ ἐνεργηθῇ συντόνως στενοτάτη ἔνωσις ἡμῶν μετὰ τῆς πιστῆς συμμάχου μας **Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας!**

Πρέπει δὲ ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν μόνη ἡ Βουλγαρία, ἐν ὀρθῇ ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ συμφέροντός της, παρευθὺς ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρόν μας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἔπαινον διὰ τὴν ἔκτα-

κτον πολιτικὴν ὀξυδέρκειαν τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως των!

Ἡ κοινὴ μας νίκη θὰ σημάνη τὴν νίκην τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐν μέγα βῆμα πρὸς τὰ ἔμπρὸς θὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἀνθρωπότητος! Θὰ ἔλθῃ δὲ καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλα τινὰ Κράτη, νῦν μὴ φιλικῶς πρὸς ἡμᾶς διακείμενα, θὰ κατανοήσωσι καλῶς, ὅτι ὁ ἀγὼν μας, χάριν τῆς ἠθικῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὑπερόχου Γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, ἔπρεπε νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν νίκην!

Ὅταν δὲ ἡ ἐπίγνωσις αὕτη καταστῇ κοινὸν κτῆμα καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη, τότε θὰ εἶναι ἴσως ἀδύνατος νέος πόλεμος μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον μόνον ὁ συμβιβασμὸς θὰ ὑπολείπεται τῶν ἀμοιβαίων ἀξιώσεων τῆς **Βουλγαρίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας** (σελ. 69).

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν πρῶτον

Βαλκανικὸν πόλεμον ἐπορίσθη ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν νικῶν ἀπροσδόκητον κέρδος, προσέβαλε δὲ βαθύτατα καὶ τὴν Βουλγαρικὴν ὑπερηφάνειαν!

Ἡ κυρία σημασία τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὴν ὅποίαν λείπει ἡ φυσικὴ μεσόγειος χώρα, ἔγκειται εἰς τὴν μοναδικὴν σπουδαιότητα αὐτῆς ὡς τέρματος τῆς μεγάλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἣτις μέσῳ Βιέννης - Βελιγραδίου - Σκοπίων φέρει εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ ἔχει τὸν προορισμὸν νὰ ἀποβῇ σπουδαία γραμμὴ συγκοινωνίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου.

Δυστυχῶς ἡ κατὰ τοὺς δύο Βαλκανικοὺς πολέμους παρατηρηθεῖσα ἐπιφύλαξις, σύγχυσις καὶ δειλία τῆς Αὐστρίας ἐμπόδισαν αὐτὴν νὰ κατέλθῃ καὶ καταλάβῃ τὴν Θεσσαλονίκην! Ἀλλὰ νῦν μετὰ περισσοῦ ζήλου πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ κατορθωθῇ τὸ ἔργον ἐκεῖνο τῆς Αὐστρίας πρὸς κοινὸν συμφέρον τῆς Συμμαχίας! Πρὸς τούτοις ἡ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ

Βουκουρεστίου μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους
 τόσον ἄδικος διανομὴ τῶν χωρῶν τῆς Βαλ-
 κανικῆς χερσονήσου ἀπέβη διαρκῆς πηγὴ δυ-
 σαρρεσκείας καὶ πόνου διὰ τὴν Βουλγαρίαν,
 τῆς ὁποίας αἱ τόσον δίκαιαι ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς
 Μακεδονίας εἶναι ἀνάγκη τελείως νὰ ικανο-
 ποιηθῶσιν, εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ πρὸς τὴν
 Ἑλλάδα, λαμβάνουσιν, ἀντὶ τῶν ἐν Μακεδο-
 νίᾳ κτήσεών της, μερίδιον ἐκ τῆς νοτίου
 Ἀλβανίας, εἴτε διὰ πολέμου (σελ. 70).

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη σύμμαχος ἡμῶν, ἡ Τουρ-
 κία, δικαιούται νὰ τύχῃ λίαν σοβαρᾶς ἐνισχύ-
 σεως ἐκεῖ ἀκριδῶς, ὅπου τὰ ζωτικά της συμφέ-
 ροντα φαίνονται ἐπαπειλούμενα. Πρόκειται περὶ
 τοῦ ζητήματος τῶν νήσων τῆς Μικρασιατι-
 κῆς παραλίας, περὶ τοῦ ὁποίου αἱ Μ. Δυνάμεις
 δὲν ἐφρόντισαν σοβαρῶς νὰ σκεφθῶσιν, ἀσχολού-
 μεναι, ὡς ἐνόμιζον, νὰ λύσωσι σπουδαιότερα
 ζητήματα.

Καὶ ὁμῶς ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι ἐνυ-

πῆρχε τοιαύτη σπουδαιότης, ὥστε ἄρκει νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐκρέματο ἡ εἰρήνη οὐ μόνον τῶν Βαλκανίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐναντίον τῆς Τουρκίας προσγενομένη ἀδικία ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε εὐλόγως ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία σαφῶς ἐφανέρωσαν τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ἐξασθενίσωσι τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ὃν χρόνον ἡ Τριπλῆ Συμμαχία ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πάντα τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα ἦτο ἀσύμφωνος πρὸς ἐαυτὴν καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τοῦτο νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας ἀποτελεσματικῶς.

Ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατοχὴ τῶν Μικρασιατικῶν νήσων καὶ ἰδίως τῆς Δήμνου, Μιτυλήνης, Χίου καὶ Σάμου, τῇ συνδρομῇ τῶν μεγάλων Βουλγαρικῶν νικῶν, ἀποτελεῖ διαρκῇ ἀπειλὴν ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ τῆς κυριαρχίας της καὶ ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθ-

ὅσον αἱ νῆσοι αὗται δεσπόξουσι τῆς ἐξόδου τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Τουρκίας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως δηλαδή καὶ τῆς Σμύρνης.

Ἡ Τουρκία εἶχε καθῆκον μέχρις ἐσχάτων νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῆς ἐλληνικῆς κατοχῆς τῶν νήσων τούτων, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν διέθετε τοιοῦτον ὄπλον, ὅπως ἦτο ὁ ἐλληνικὸς στόλος, καὶ οὕτω τὸ ζήτημα μέχρι σήμερον δὲν ἐλύθη ὀριστικῶς. Οἱ Ἕλληνες ἀρνοῦνται βεβαίως πάντα κίνδυνον τοῦ Τουρκικοῦ κράτους ἔνεκα τῆς κατοχῆς ταύτης. Καὶ ὅμως εὐθὺς μετ' αὐτήν, ὡς ἐκ τῶν προτέρων ἠδύνατό τις νὰ προῖδῃ, ἐχρησιμοποίησαν τὰς νήσους, ἵνα ἀνησυχήσωσι τὴν ἀντικρὺ Μικρασιατικὴν χώραν, μετὰ τοῦ ὑποκρυπτομένου σκοποῦ νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν κυριαρχίαν των ἐφ' ἐξῆς καὶ ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας μέχρις αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Τουρκία ἔλαβε τότε τὰ πρέποντα μέτρα καὶ προέβη εἰς τὰς γνωστὰς ἐξώσεις τῶν ἐλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ εἰς τὸ μποῦκοτάζ ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ναί, καιρίως ἔδραψε τὴν Τουρκίαν τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ καὶ μακροῦ χρόνου τὰς παραλίας ταύτας τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὰς νήσους τῆς ἐπετράπη νὰ καταλάβῃ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἐκεῖ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἐπιβάλλεται διὰ τοῦτο ἡ συστηματικὴ αὐτῆς καταδίωξις μέχρι τελείας ἐξαλείψεως αὐτῆς.

Ἡ Συμμαχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Σερβίας καὶ ἡ ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων των πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ Βουλγαρίαν φέρουσι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν μας. Ἐὰν ὅμως τολμήσῃ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον ἡμῶν, τότε βεβαιότατα θὰ ἔχανεν ὁλόκληρον ἀνεξαιρέτως τὸ εὐκόλον κέρδος τῆς ἐκ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων!

Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος προμηνύεται τοιοῦ-

τον, ὥστε, καὶ ἐὰν οἱ ἀντίπαλοι μας ἐκέρδιζον, ὅπερ ὅλως ἀπίθανον, δὲν ἔχει αὕτη νὰ ὠφεληθῇ τι. Διότι, ἂν καὶ ὑπесχέθη εἰς τὴν *Ἑλλάδα ἢ Ἀντάντ* κατοχὴν χωρῶν τινων τῆς *Μ. Ἀσίας* καὶ τὴν *Θράκην* καὶ τὴν *Κύπρον* ὡς ἀντάλλαγμα δι' ἔξοδον καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον αὐτῆς, ἢ Ἀγγλία ἀσφαλῶς θὰ καταλάβῃ τὰς Μικρασιατικὰς νήσους, ἢ δὲ Ρωσσία τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῆς *Μ. Ἀσίας*.

Θὰ ἦτο λίαν ἐπιθυμητόν, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τέλους εὔρῃ τὸν τρόπον, νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν μέγαν κίνδυνον, τείνουσα φιλικὴν χεῖρα πρὸς ἡμᾶς καὶ τοὺς συμμάχους ἡμῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποκρούσῃ τὴν μεθ' ἡμῶν φιλικὴν συνεννόησιν, ἀσφαλῶς θὰ ἀφήσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, διὰ τῆς βίας ἀποσπῶντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὴν τε *Μακεδονίαν* καὶ τὰς νήσους τῆς *Μ. Ἀσίας* καὶ μηδὲ σπι-

θαμὴν γῆς παρὰχωροῦντες εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς
Νοτίου Ἀλβανίας!

Πρὸς τελείν ἐξασφάλισιν τῆς συμμάχου ἡμῶν
Τουρκίας, εἶναι ἀνάγκη τὰ σύνορά της νὰ ἐπε-
κταθοῦν καὶ πρὸς τὸν **Καύκασον** τόσον, ὥστε νὰ
καταστῇ ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν διὰ
τῆς **Ἀρμενίας** ἢ **Ρωσσίας**, συνάμα δὲ νὰ ἐνι-
σχυθῇ ἐναντίον καὶ τῆς **Ρωσσίας** καὶ τῆς **Ἀγ-
γλίας** διὰ **συμμαχίας** καὶ **ἐπιμαχίας** μετὰ τῆς
Περσίας. Τότε δὲ θὰ εἶναι ἱκανὴ ἡ Τουρκία νὰ
κατορθώσῃ τὸ ἐπιφυλασσόμενον εἰς αὐτὴν σπου-
δαιότατον ἔργον, ἥτοι νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυ-
τὴν πάντας τοὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς ἐν
Ἀσίᾳ μὲν μέχρι τῶν **Ἰνδιῶν**, ἐν **Ἀφρικῇ** δὲ
μέχρι τοῦ **Μαρόκου**, καὶ νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ
τὴν αἰγίδα ἡμῶν τὴν ἡγεσίαν αὐτῶν.

Ἡ ἕδρυσις λοιπὸν τῆς **Νέας** **τριπλῆς Συμ-
μαχίας** ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τῆς **Γερμανίας** καὶ
Αὐστρίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς **Βουλγαρίας**
καὶ τῆς **Τουρκίας**, ἡγουμένης καὶ σύμπαντος

τοῦ **Μουσουλμανικοῦ κόσμου**, θὰ καταστήσῃ καὶ τὴν νῦν θαλασσοκράτειραν Ἀγγλίαν ἀκίνδυνον, διότι τὸ φοβερόν ὄπλον τῆς Ἀγγλίας, ὁ διὰ τῶν θαλασσῶν ἀποκλεισμός ἡμῶν, ἐξουδετεροῦται, **οἰκονομικῶς δὲ ἐξασφαλιζόμεθα** κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δυνάμεθα ἐπὶ ἀπεριόριστον χρονικὸν διάστημα, διὰ τῶν ἐκ Βερολίνου μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἀσίας σιδηροδρόμων μας, νὰ προμηθευώμεθα πάντα τὰ ἀναγκασιοῦντα εἰς ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κύριον κέντρον τῶν Ἀγγλικῶν σχεδίων καὶ ἐνεργειῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἡ **Αἴγυπτος**, διὰ τοῦτο, πρὸς ἐκμηδένισιν τῆς ἐξεχούσης ἐν τῷ κόσμῳ θέσεως τῆς Ἀγγλίας, κυριώτατον μέλημα ἡμῶν θὰ εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ὑπαγωγὴ τῆς Αἰγύπτου.

Ὅταν ἡ **Αἴγυπτος**, τῆς ὁποίας ὁ συμπαγὴς Μωαμεθανικὸς πληθυσμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ

ἀγωνιζομένην Τουρκίαν, περιέλθῃ ὑπὸ τὴν
Τουρκικὴν κυριαρχίαν, τότε ὅχι μόνον χάνει
 ἡ Ἑγγλία τὴν κατ' εὐθεΐαν θαλασσίαν συγκοι-
 νωνίαν πρὸς τὰς Ἑνδίας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος
 ἡ Ἑγγλικὴ ἀποικιακὴ πολιτικὴ καταρρέει,
 προσέτι λαμβάνει τέλος ἡ Ἑγγλικὴ κυριαρχία
 ἐπὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τὸ **Γιβραλτάρ**
 καὶ ἡ **Μάλτα** οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ ἀξίαν θὰ
 ἔχωσι παρὰ μόνον δαπανηρῶν ναυτικῶν σταθμῶν.

Ἐὰν ἡ Ἑγγλία ὥφειλε μέχρι τοῦδε τὴν ὑπε-
 ροχήν της εἰς τὴν νησιωτικὴν θέσιν της καὶ εἰς
 τὸ ἀδύνατον τῆς κατὰ ξηρὰν προσβολῆς, πρέπει
 αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ὥς τελικὸν σκοπὸν νὰ
 ἔχωσι τὴν δημιουργίαν τοιούτων συνόρων, ὥστε
 νὰ δυνάμεθα ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ κτυπήσω-
 μεν κατὰ ξηρὰν τὴν Ἑγγλίαν τ. ἔ. τὰς Ἑγγλι-
 κὰς κτήσεις.

Ἐὰν ὁ **Μέγας Ἀλέξανδρος** ἐκ **Μακεδονίας**
 προήλασε κατὰ ξηρὰν μέχρι τῶν προθύρων τῶν
 Ἑνδιῶν καὶ ὁ **Ναπολέον** ἐκ τῆς **Αἰγύπτου**

ἐπεδίωξε παρομοίους σκοπούς ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἐντεῦθεν ἦτο δυνατὴ ἡ καταστροφή τῆς Ἀγγλικῆς κοσμοκρατορίας, καὶ ἐὰν ὁ Ἰβραῆμ πασᾶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰσῆλase μέχρι τῆς **M. Ἀσίας**, τότε ὀφείλει τις νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἐν τοῖς σχεδιαζομένοις ὑφ' ἡμῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας δὲν πρόκειται περὶ φαντασιοπληξιῶν, ἀλλὰ περὶ προβλημάτων, τὰ ὅποια ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ τῆς ἀπεριορίστου καὶ εὐκόλου καὶ ταχείας συγκοινωνίας εἶναι λίαν ἀπλᾶ καὶ κατορθωτά.

Τὸ ἀπὸ Βερολίνου εἰς Βομβάην διάστημα ἀναλογεῖ περίπου πρὸς τὸ ἀπὸ Πειρουπόλεως εἰς Βλαδιβοστόκ, τοῦτο δὲ καὶ εἰς Κράτας, ὅπως ἡ **Ρωσσία**, ἐπὶ τοῦ **Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου**, δὲν παρουσίασεν ἀνυπερβλήτους δυσκολίας. Ὅταν λοιπὸν ἐργασθῶμεν ὅπως πρέπει, δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς Ἀγγλικῆς κοσμοκρατορίας καὶ ἡ ἐλευθέρα ἡμῶν κάθοδος

διὰ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Τουρκίας μέχρι τῶν θυρῶν τῶν Ἰνδιῶν, διότι διὰ τῶν Βαλκανίων διέρχονται αἱ συντομώταται ὁδοί, αἱ φέρουσαι ἐξ Ἀμβέρσης-Ἀμβούργου ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως-Κωνσταντίας ἀφ' ἐτέρου πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐκκινῶν σιδηρόδρομος τῆς Βαγδάτης θ' ἀποτελέσῃ τὸν σύνδεσμον πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ Ἰνδικὸν Ὠκεανόν.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου μᾶς τούτου ἀπαιτεῖται καὶ ἡ διὰ τοῦ Ἰσπαχὰν ἐν Περσίᾳ καὶ Κανδαχὰρ ἐν Ἀφγανιστὰν συνέχεια τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαγδάτης, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ ἡ ἔνωσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος εἶναι προωρισμένος νὰ συνδέσῃ τὴν Περσίαν καὶ Ἀφγανιστὰν στενότερον μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ μεθ' ἡμῶν

καὶ οὕτω νὰ ἀποτελέσῃ τὸν σπουδαιότερον ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως σιδηρόδρομον τοῦ μέλλοντος, τοῦ ὁποίου ἡ σπουδαιότης καὶ ἀπὸ οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ ἐπαρκῶς.

Δίαν ἐσφαλμένον θὰ ἦτο τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν μνημονευθέντων σιδηροδρόμων καθιστᾷ περιττὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αὔξησιν τῆς δυνάμεως τοῦ Ναυτικοῦ ἡμῶν. Ἀπεναντίας θὰ φροντίσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν αὔξησιν αὐτοῦ, διὰ νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας τῶν ἐχθρῶν μας σπουδαίως νὰ παρενοχλῶμεν, νὰ ὑπερασπίζωμεν δὲ τὴν ἰδικήν μας κατὰ θάλασσαν ἐπικοινωνίαν.

Σήμερον εἰς οὐδεμίαν θάλασσαν κυματίζει ἡ Γερμανικὴ σημαία καὶ τὰ ὑπερήφανα καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐμπορικὰ ἡμῶν πλοῖα ἔχουσι καταφύγει εἰς τοὺς πλησιεστέρους οὐδετέρους λιμένας, χωρὶς καὶ ἐκεῖ νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένα ἀπὸ

τάς προσβολὰς τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκομεν ὑπερπόντια ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα, θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἰσχυροῦ Ναυτικοῦ, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐξαρτώμεθα ἐξ αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐν καιρῷ πολέμου θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ποριζώμεθα πάντα τὰ ἀναγκαστὰ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ ἀπὸ τοιούτων θαλασσίων δρόμων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κυριαρχῶμεν.

Χάριν τοῦ Ναυτικοῦ ἡμῶν πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἰσχυρὰ στηρίγματα καὶ ὀρμητήρια, ὥπως ἐκεῖθεν προμηθεύηται τοῦτο τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια. Ὅσον περισσότερα τοιαῦτα στηρίγματα καὶ ὀρμητήρια θὰ κατέχωμεν, τόσον περισσότερα θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀσχοληθησομένη ἐχθρική δύναμις καὶ ἐπομένως μεγαλυτέρα ἡ ἐλευθερία μας περὶ τὰς κινήσεις μας καὶ ἡ μαχητικὴ ἀξία ἐκάστου πλοίου μας. Οὕτως αἱ σπουδαιόταται ὁδοὶ ἡμῶν κατὰ θάλασσαν θὰ εἶναι ἀπὸ Τεργέστης εἰς Σουέξ καὶ ἀπὸ Θεσσαλο-

*νίκης εἰς Σουέξ, τὰς ὁποίας θὰ ἐξασφαλίσω-
μεν τῇ βοηθείᾳ τῆς Αὐστρίας, Τουρκίας καὶ
Βουλγαρίας.*

Ἐξ ἰδίας ἐλευθέρως πεποιθήσεως ἡ Βουλγαρία
καὶ ἡ Τουρκία ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πο-
λέμου ἐτάχθησαν ὡς σύμμαχοι πολύτιμοι παρὰ τὸ
πλευρόν μας, ἵνα συναπολαύσωσιν ἐξ ἴσου τῆς
νῦν ἐξασφαλιζομένης ἐπικρατησεώς μας εἰς τὸν
κόσμον.

Τὰ πάντα πρᾶξινοῦσιν ἡμᾶς εἰς στενό-
τατον σύνδεσμον μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ
Βουλγαρίας. Ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν Αὐστρίαν
διὰ τῆς ἡμετέρας συνεργασίας, ἥτις τὸ πᾶν ἐξ
αὐτῆς ἐκέρδισε, τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ εἰς τὰς
νέας μας Συμμάχους. Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ θὰ ἐπι-
ζητήσωμεν τὴν ἀμοιβὴν μας ἐν τῇ οἰκονομικῇ
καὶ πλουτοπαραγωγικῇ χρησιμοποίησει τῶν
ἀπερράντων Ἰσλαμικῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁ-
ποίας θὰ διευθύνωμεν τὰ πλεονάζοντα ἡ-
μῶν κεφάλαια καὶ ἀνθρώπινα πλήθη, τὰ

ὅποῖα δὲν θὰ διατρέχωσιν ἐκεῖ τὸν κίνδυνον
τῆς ἀφομοιώσεως πρὸς τοὺς ἐγγχωρίους,
διότι αἱ μεγάλαι φυλετικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ
διαφοραὶ ἐγγυῶνται τοῦτο. Πᾶς ὅστις εἶχε τὴν
εὐχαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τοὺς Τούρκους τῆς Ἀνα-
τολῆς, γνωρίζει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ **λίαν**
ἐντίμου καὶ λαμπροῦ λαοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου
δύναται τις ἁρμονικῶς νὰ συζήσῃ, ἄρκει νὰ σε-
βασθῇ τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα αὐτοῦ, οὐδεὶς δὲ ἔχει
τὴν τοιαύτην διάθεσιν τόσον ζωηράν, ὅσον ὁ **Γερ-**
μανός.

Ὁ Γερμανὸς θὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς Μωα-
μεθανικὰς χώρας, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον
νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ὡς συνέβη
τοῦτο εἰς τοὺς μεταναστεύσαντας εἰς τὴν Ἀμε-
ρικὴν. **Σοβαρότης καὶ περίσκεψις, καλωσύνη**
καὶ ἀγαθότης, εὐλικρίνεια καὶ ἐντιμότης εἶναι
τὰ κυριώτερα προσόντα τῶν φίλων μας **Τούρ-**
κων, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ξένων φυλῶν οὐδεμία
ἄλλη εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐννοῇ τοὺς Τούρκους τόσον

βαθέως καὶ ἀκριδῶς καὶ νὰ συνεννοῇται μετ' αὐ-
τῶν, ὅσον ἢ τὰ αὐτὰ προσόντα παρουσιάζουσα
Γερμανικὴ φυλὴ!

Ὅπως δὲ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἡμεῖς οἱ Γερμα-
νοὶ εἴμεθα οἱ διδάσκαλοι τῆς Τουρκίας, οὕτω καὶ
ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀναπτύξει αὐτῆς θὰ εἴμεθα οἱ
πρωταγωνισταί. Αἱ πλουτοπαραγωγικαὶ ἐπιχει-
ρήσεις ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τοῦδε ἐναυάγουσιν ἔνεκα
τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, πρὸς τὰς ὁποίας
ἐπάλλαιεν ἡ Τουρκία, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦδε διὰ τῆς
συνεργασίας μας καὶ τῆς ἐνισχύσεώς μας πᾶσαι
αἱ τοιαῦται δυσκολίαι θὰ ὑπερνικηθοῦν. Ἵνα δὲ
συναθροισθῶσι διὰ τὰ διάφορα ἔργα ἐν Τουρκίᾳ
**ἄφθονοι καὶ μὴ δαπανηραὶ ἐργατικαὶ δυνά-
μεις**, δύναται νὰ ληφθῇ τὸ ἐξῆς μέτρον· ἐπειδὴ
ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ στρατολο-
γῇται ὁ **Ἑλληνικὸς καὶ ὁ Τουρκικὸς πλη-
θυσμὸς ἐξ ἴσου**, τὸ ὅπερ ἢ πολιτειακὴ ἰσότης
ἐπιβάλλει, εἶναι δυνατόν τὸ **Ἑλληνικὸν στοι-
χεῖον**, πρὸς δικαίαν ἀνακούφισιν τοῦ βάρους τῆς

στρατιωτικῆς θητείας, τοῦ βασταζομένου ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, *νὰ χρησιμοποιῆται εἰς διαφόρους ἀγγαρείας.*

Οὕτω πολλὰι χιλιάδες κατ' ἔτος θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἄνευ πολλῶν δαπανῶν.

Τὸ τοιοῦτον μέτρον ἤδη ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν εἰς πολλὰ μέρη καὶ δὴ εἰς τὴν *Σμύρνην*, ὅπου μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὑπεχρεώθη νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς πόλεως καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ στρατιωτικὸν ἔλεγχον, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ παντοειδεῖς ἐργασίας. Ὅταν τὸ μέτρον τοῦτο γενικευθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ, τότε λύεται ἐν σπουδαιότατον ζήτημα· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἱκανοποιεῖται τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον καὶ παύει ἡ δυσἀρέσκειά του, ἀφ' ἑτέρου δὲ προάγεται ἡ πλουτοπαραγωγικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας καὶ ἡ ὁχύρωσις αὐτῆς.

Εἰς τὴν πνευματικὴν δὲ πρόοδον τῆς Τουρκίας

μεγάλως θὰ συντελέσῃ τὸ *Γερμανικὸν σχολεῖον* καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Μέχρι τοῦδε ἐν Τουρκίᾳ ἦσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν περισσότερα τὰ διάφορα ξένα σχολεῖα παρὰ τὰ γερμανικά. Τὰ ξένα δὲ ταῦτα σχολεῖα δὲν εἰργάζοντο τόσον εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς μορφώσεως τῶν Τούρκων, ὅσον πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ξένων στοιχείων.

Ἀντιθέτως ὅμως ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἐργαζόμενοι ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Γερμανικῆς Κουλτούρ, θὰ ἐξαπλώσωμεν δραστηρίως τὴν γλῶσσάν μας, ἐνεργοῦντες, ἵνα αὕτη ὑποχρεωτικῶς διδάσκεται εἰς τὰ *Τουρκικὰ σχολεῖα*, συνάμα δὲ ἵνα ληφθῶσι τὰ κατάλληλα *Κυβερνητικὰ μέτρα ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ξένα ἐν Τουρκίᾳ σχολεῖα*.

Διὰ τὴν Τουρκίαν ἰδιάζουσαν σημασίαν ἔχουσι τὰ *σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων*, ἅτινα, ἂν καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, μόλον

τοῦτο ἀποτελοῦσι *Κράτος ἐν Κράτει*.

Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα οὐδόλως ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα ἐδιδάσκετο καὶ μόλις τώρα, ὅποτε ἐξηγέρθη ἡ ἐθνικὴ τῶν Τούρκων συνείδησις, κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς τῇ Ἑλληνικῇ νὰ διδάσκεται καὶ ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα.

Εἶναι λίαν χαρακτηριστικόν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν Νεοτούρκων, παρεξηγηθεῖσα ὑπὸ ἄλλων, μόνον ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν κύκλων κατενοήθη καὶ ἐξετιμήθη ὀρθῶς, οἷτινες εὐχονται ἡ Τουρκία νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βαδίζῃ τὸν δρόμον τοῦτον, ἵνα διατηρῇ τὴν ἐπιρροήν της καὶ ἐξασκῇ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα πεπολιτισμένου ἔθνους. Ὅτι δὲ θὰ κατορθώσῃ τοῦτο, στηριζομένη εἰς τὴν Γερμανικὴν Κουλτούρ, τὸ γνωρίζουσι καλῶς οἱ ἡγέται αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν μόνος ὁ Γερμανικὸς εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος νὰ τρέφῃ στενοτάτην φιλίαν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ ὥς

πιστὸς σύμμαχος νὰ ἐπικοινωνῇ μετ' αὐτῆς, ἐξ ἀνάγκης τότε καὶ ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα θὰ τύχῃ μεγαλυτέρας καλλιιεργείας καὶ ἐξαπλώσεως ἐν Τουρκίᾳ.

Τοῦτο δὲ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα, ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα νὰ καταστῇ ἡ γλῶσσα τῆς ἐπισήμου ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς νέας Τριπλῆς Συμμαχίας.

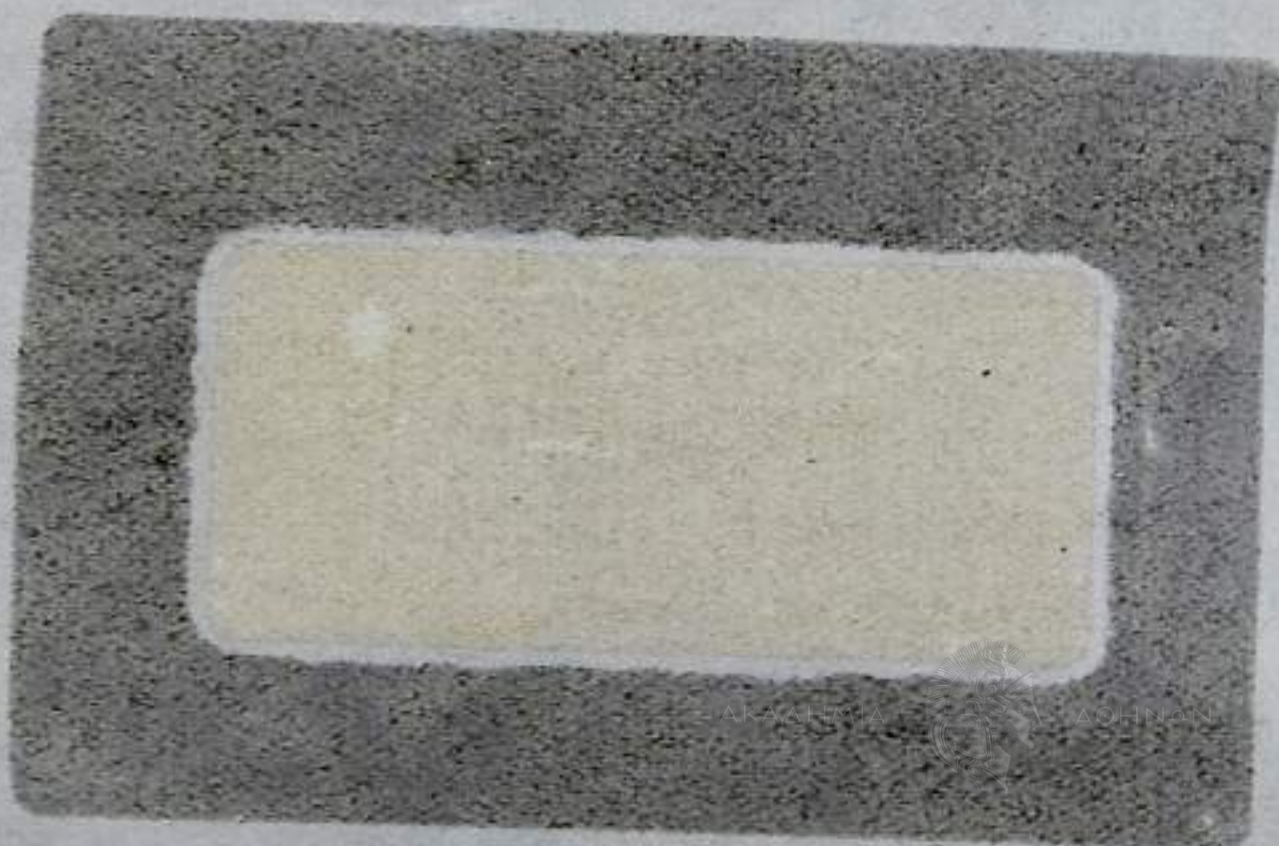
ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν ἔδρυσιν τῆς νέας ταύτης Τριπλῆς Συμμαχίας ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας νέα **Κοσμοκρατορία**, μέλ-
λουσα νὰ ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὴν βαθμηδὸν καὶ
ἄλλα Κράτη, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων, τῶν ὁποίων
τὰ συμφέροντα δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰ
συμφέροντα αὐτῆς.

Τὰ Κράτη ταῦτα ἀποκλείονται ἐκ τῆς Συμ-
μαχίας ταύτης, εἰς τὰ ἀποκλειόμενα δὲ ἐξ αὐ-
τῆς Κράτη δι' ἀντίθετα συμφέροντα ἀνήκει καὶ
ἡ Ἑλλάς.

Θὰ ἱκανοποιηθῇ ὅμως καὶ θὰ παρηγο-
ρηθῇ ἡ Ἑλλάς, ἐπιδιδομένη, ὥς ἄλλος Ἰσ-
ραήλ, πανταχοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν
αἰγίδα εἰρηνεύοντος κόσμου, εἰς παντοειδεῖς
ἐπικερδεῖς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐντὸς δὲ
τῶν ὁρίων τῆς εἰς ἐνδιαφερούσας ἡμᾶς μά-
λιστα τοὺς Γερμανοὺς ἀρχαιολογικὰς ἀνα-
σκαφάς!

Ἀθῆναι 1916.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020457

